

"Quan tu esdevens esclau de l'amor, ets lliure!"

Dm, 7/02/2017 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dilluns 6 de febrer de 2017*

Els rígids tenen "por" de la llibertat que Déu ens dóna; tenen "por de l'amor". És el que ha afirmat el papa Francesc a la Missa matinal a Casa Santa Marta. El Pontífex ha subratllat que el cristià és "esclau" de l'amor, no del deure, i ha convidat els fidels a no amagar-se en la "rigiditat" dels Manaments.

"Ets tan gran, Senyor". El papa Francesc ha començat la seva homilia fent, a partir del Salm 103, un "cant de lloança" a Déu per les seves meravelles. "El Pare -ha observat- treballa per fer aquesta meravella de la creació i per fer amb el Fill aquesta meravella de la re-creació". Així, Francesc ha recordat que una vegada un nen li va preguntar què feia Déu abans de crear el món. "Estimava", va ser la seva resposta.

Obrir el cor, no refugiar-se en la rigidesa dels Manaments

Aleshores per què Déu va crear el món? "Simplement per compartir la seva plenitud -ha afirmat Francesc-, per tenir algú al qual donar i amb el qual compartir la seva plenitud." I en la re-creació, Déu envia el seu Fill per "re-ordenar": fa "del lleig un bell, de l'error un vertader, del dolent un bo":

"Quan Jesús diu: 'El Pare sempre treballa; també jo treballa sempre', els doctors de la llei es van escandalitzar i volien matar-lo per això. Per què? Perquè no sabien rebre les coses de Déu com a do! Només com a justícia: 'Aquests són els Manaments. Però són pocs, en fem més'. I en lloc d'obrir el cor al do, van amagar-se; van cercar refugi en la rigidesa dels Manaments, que ells havien multiplicat fins a 500 o més... No sabien rebre el do. I el do només es rep amb la llibertat. I aquests rígids tenien por de la llibertat que Déu ens dóna; tenien por de l'amor".

El cristià és esclau de l'amor, no del deure

Per això diu l'Evangelí, ha anotat el Papa, que "després que Jesús diu allò, 'volien matar a Jesús'". Per això, ha afegit, "perquè ha dit que el Pare ha fet aquesta meravella com a do. Rebre el do del Pare!":

"I per això avui hem lloat el Pare: 'Ets gran, Senyor! T'estimo tant, perquè m'has donat aquest do. M'has salvat, m'has creat'. I aquesta és la pregària de lloança, la pregària de joia, la pregària que ens dóna l'alegria de la vida cristiana. I no aquella pregària tancada, trista, de la persona que mai sap rebre un do perquè té por de la llibertat que sempre porta amb si un do. Només sap fer el deure, però el deure tancat. Esclaus del deure, però no de l'amor. Quan tu esdevens esclau de l'amor, ets lliure! És una bella esclavitud aquella! Però aquests no ho entenien, allò".

Preguntem-nos com rebem el do de la redempció i del perdó de Déu

Vet aquí les "dues meravelles del Senyor", ha reprès, "la meravella de la creació i la meravella de la redempció, de la re-creació". Llavors s'ha preguntat: "Com rebo jo això que Déu m'ha donat -la creació-, com un do? I si el rebo com un do, estimo

la creació, protegeixo la Creació?” Perquè això, ha afirmat, ‘ha estat un do!’”:

“Com rebo jo la redempció, el perdó que Déu m’ha donat? Fer-me fill amb el seu Fill, amb amor, amb tendresa, amb llibertat; o m’amago en la rigidesa dels Manaments closos, que sempre, sempre, són més segurs –entre cometes– però no et donen joia, perquè no et fan lliure. Cadascú de nosaltres pot preguntar-se com viu aquestes dues meravelles, la meravella de la creació i l’encara major meravella de la re-creació. I que el Senyor ens faci entendre aquesta cosa gran i ens faci entendre el que Ell feia abans de crear el món: estimava! Que ens faci entendre el seu amor vers nosaltres i nosaltres puguem dir –com hem dit avui– ‘ets tan gran, Senyor! Gràcies, gràcies!’. Anem endavant així”.

Traducció: Ignasi Segura —Catalunya Religió